

Hakkın Terazisi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Temmuz 2017

Yarım adalar...

Tahliye oluyor tüm yükü tarihin.

Bu aralar;

Dokunaklı şarkılardan yana derdi başımın

Bir de eremediğim kıyamet öncesi

O hengâmede donmuşluğum,

Üstelik kayıtsız satır araları

Ve bir dervişin çöken omuzlarında

Yastık misali Hakkın terazisi.

Demleniyor gök kubbe dengi dengine

Beyhude beyitler söylüyor içimin martıları,

Koşulsuz sevdanın koşullu nameleri

Dokundukça yüreğin rahlesine,

Görkemli aşklara terennüm ediyor yeryüzü

Yiğidi öldür hakkını yeme dercesine

Sevişen bulutlara dokunuyorum

Uzanmışlığım sere serpe

Yine muhabbet kurduğum sessizliğin vebali

Bir kafeste mahpus kelamın da sönerken ferî.

Dokunulmazlığında iri cüsselerin,

Bandıkça derine katmerli dertlerin

Kaynakçası ne çok satır arası,

Bilindik güftelerin unutulmuş nakaratı

Yine aşk pazarında beyhude bir seyir,

Kırık notaların tedirgin ve lal sureti.

Aksansız seyrinde güz bestelerinin,

Çığırkan figanların da çeperinde

Yüz görünümü mutluluğun dolgun bukleleri.

Ukdeleri girizgâhın ilk on metresi,

Kayıp kayıp arakladıklarımıza son firari bakış,

Ellerin dokunmayı reddettiği

Metruk ruhlar ülkesi.

Kopup da geldik uzak diyarlardan,
Sureleri sürdük yüreğimize
Suretleri edindik baş tacı
Yine dostluğun yüzü suyu hürmetine
Hikmet bildik söylenen her vecizi.

Lal heceleri edindik en yüksek mertebe,
Kandık kandırıkçı ve şehla gülüşlerine şehrin,
Sonra da şiirler ısmarladık ayaküstü
Tüyü bitmemiş yetimler sevdik gizli gizli.

Nam salmış kıtalara savurduk nidaları
Nemli gözlere mil çektik ansızın,
Taktuk yine de tokuşturduk istifli düşleri;
Aç'tık açmazında aşkın;
Perhize girdik pervazında onca şair naşının.

Hikmetine erdik madem kara gecenin,
Sevdasına tav olduk madem ölü gözlerin,
Sürdük sürüşürdük bir başımıza,
Kaydık kanadıkça için için,
Sustuk aldıkça darbeleri hem de için için sustuk.

Suslara gebeyiz yine şiirin göbeğinde,
Aşk niyaz bilen her şairin dilinde mademki saklı tek hece
Coşarız yeri geldi mi ve severiz ölümüne
Kayıtsızlığımız sınırsız
Benliklerimiz soyutlandıkça dünden
Kala kalmışlığımız üstelik pür-neşe.

Dün mahlaslı yangınlar gördük peşi sıra,
Sev diyen kadınlar gömdük
Hem de ölümüne baş göz edilmiş
Cazgır yüreklerde kor misali.